

Søgsmålsgrunde og væsentligste påstande

Sagsøgeren har i nærværende sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 end. af 16. juli 2008 i sag COMP/C2/38.698 — CISAC, hvorved Kommissionen lagde til grund, at sagsøgeren havde overtrådt artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 ved i sine gensidige repræsentationsaftaler eller i praksis at have indføjet medlemsbegrænsninger (artikel 1) og eksklusivitetsklausuler (artikel 2) og ved at have samordnet de territoriale afgrænsninger på en måde, der begrænser en licens til hvert forvaltningsselskabs nationale område ved licenseringen af rettigheder til offentlig fremførelse af musikværker via internet, satellit og kabel (artikel 3).

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at:

- den anfægtede beslutning lider af en væsentlig formalitetsmangel, idet klagepunktsmeddelelsen på et centralt punkt afviger fra den endelige beslutning;
- den anfægtede beslutning beror på en fejlagtig retsanvendelse, idet i) det ikke er bevist at sagsøgerens inkludering af territoriale afgrænsninger i sine gensidige repræsentationsaftaler for internet, satellit og kabel er resultatet af en samordnet praksis med de andre EØS-forvaltningsselskaber, og idet ii) de territoriale afgrænsninger ikke er konkurrencebegrænsende.

Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at en overtrædelse ikke er påvist i den anfægtede beslutning for så vidt angår licensering af rettigheder via kabelviderspredning.

Sag anlagt den 1. oktober 2008 — AKM mod Kommissionen

(Sag T-432/08)

(2008/C 327/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Wien, Østrig) (ved Rechtsanwälte H. Wollmann og F. Urlesberger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 231, stk. 1, EF annulleres Kommissionens beslutning for så vidt angår AKM.
- I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, tilpligtes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet vedrører Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 i sag COMP/C2/38.698 — CISAC, hvori Kommissionen fastslog, at en samordnet praksis i forbindelse med den gensidige tildeling af musikalske ophavsrettigheder imellem forvaltningsselskaber, som tilhører International Confederation of Societies of Authors and Composers (forvaltningsselskabernes internationale paraplyorganisation — »CISAC«), er uforenelig med artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at beslutningen annulleres, i det omfang Kommissionen deri har fastslået, at AKM ved at anvende de i artikel 11, stk. 2, i CISAC-standardkontrakten omhandlede medlemsbegrænsninger i sine gensidige aftaler eller ved at anvende de facto-medlemsbegrænsninger samt ved at samordne de territoriale begrænsninger af licenser har overtrådt artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53, og i det omfang Kommissionen har pålagt AKM at bringe denne overtrædelse til ophør.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig redegørelse for de faktiske omstændigheder hvad angår AKM's anvendelse af medlemsbegrænsninger. Kommissionen har ikke fremlagt nogen beviser, som bekræfter AKM's faktiske anvendelse af en sådan begrænsning. Tværtimod mener sagsøgeren, at Kommissionen har undladt at tage hensyn til beviser for, at AKM forfølger en »politik om åbent medlemskab«. Desuden har Kommissionen overset, at de tidligere gældende medlemsklausuler i AKM's gensidige aftaler i hvert fald stiltiende blev fraveget, og at de ikke længere indgår i de af AKM indgåede gensidige aftaler.

Artikel 3 i Kommissionens beslutning, hvori Kommissionen foreholder AKM, at det »har overtrådt artikel 81 i traktaten og artikel 53 i EØS-aftalen ved at samordne de territoriale afgrænsninger på en måde, der begrænser en licens til hvert forvaltningsselskabs nationale område«, er desuden i strid med beslutningsgrundene. I afgørelsen mangler navnlig en afgrænsning af hver enkelt spredningsform (satellit, internet og kabel), som Kommissionen sigter til i sine betragtninger.

Endvidere er de eksisterende territoriale afgrænsninger af licenser i AKM's gensidige aftaler ikke resultatet af en samordnet praksis. Som bevis for eksistensen af en bevidst samordnet praksis har Kommissionen i realiteten kun støttet sig på den omstændighed, at de europæiske forvaltningsselskabers gensidige aftaler rent faktisk følger et ensartet system. Denne parallelle adfærd kan dog uden videre forklares ud fra den historisk betingede markedsstruktur og den retlige ramme for forvaltningsselskabers virksomhed.

I øvrigt er Kommissionens beslutning i strid med princippet om retsaktens klarhed, da det ikke af beslutningens artikel 4, stk. 2, klart fremgår, hvad der menes med opfordringen til at »revidere« visse aftalebestemmelser.